

VAN DE REDACTIE

In 1970 publiceerde dit maandblad een bijzonder nummer over Enkele Aspecten van de Jaarrekening. Een negental auteurs belichtte een reeks van vraagstukken waarvoor de samenstellers van jaarrekeningen zich geplaatst zagen en zien, en gaven daarover aan de lezer hun opinies.

In het sindsdien verstreken decennium hebben zich op het jaarrekening-toeneel ingrijpende wijzigingen voltrokken. Sommige problemen van destijds hebben hun oplossing gevonden, andere zijn nog springlevend.

De meest ingrijpende wijziging echter wordt gevormd door het fenomeen van de regelgeving. In 1970 was het nog zo, dat - behoudens enkele gewichtige uitzonderingen - in de meeste landen de wijze van samenstelling der jaarrekening, en de daarbij te maken keuzen, waren overgelaten aan de ondernemingsleiding, die daarin werd bijgestaan door haar adviseurs. Thans zijn in bijkans alle geïndustrialiseerde landen regels uitgevaardigd, bedoeld om bij de opstelling van jaarrekening in acht te worden genomen. Soms hebben die regels het karakter van voorschriften, gegeven bij of krachtens de wet; soms hebben zij het karakter van aanbevelingen, uitgaande van private instellingen.

Niet alleen nationaal is de regelgeving in opmars, ook internationaal heeft zij zich aangediend, op het niveau van de regeringen in organen als E.E.G., O.E.S.O., en V.N.; en in de private sector door de oprichting van het International Accounting Standards Committee. Aldus ontwikkelt zich een patroon van voorschriften, uitgaande van verschillende bronnen, soms gelijklopend maar niet zelden divergerend of zelfs conflicterend. Het vinden van de juiste weg is er voor de ondernemingsleiding niet eenvoudiger op geworden.

De redactie meent de lezers van dienst te kunnen zijn door te trachten het voorschriftenwoud enigszins in kaart te brengen en daardoor wat overzichtelijker te maken. Vandaar dit bijzondere nummer, gewijd aan „Voorschriften voor de jaarrekening”. Na een inleiding, waarin de belangrijkste regelgevende instellingen de revue passeren, worden enkele specifieke onderwerpen aan de orde gesteld. In deze bijdragen worden de voorschriften terzake uit verschillende bronnen geconfronteerd met de inzichten van de auteur.

Bij de bespreking van nationale voorschriften, geldend in diverse landen, was een grote beperking onvermijdelijk. Integrale behandeling van de regelgeving in alle naties die op dit gebied activiteit ontplooien zou een te zware last op de auteurs hebben gelegd en dit nummer te omvangrijk hebben gemaakt. Uitgaande van de vermoedelijke interesse van de lezers meenden wij dat het onderzoek voor de meeste onderwerpen beperkt kan blijven tot Canada, Duitsland, Frankrijk, Nederland, Verenigd Koninkrijk en Ierland, en Verenigde Staten. Daarmee wil niet gezegd zijn, dat publicaties in landen als Zweden, Brazilië, Japan of Australië van betekenis zouden zijn ontbloot.

J. A. Burggraaff